

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam. ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad cat. olicarum partium proposita, promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok főrekvésének előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létező új lapot mi örömmel helyeseltük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-ter.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytűzsdékben.

Pünkösöd.

Ehhez a szép ünnephez a magyar hozzátészi: piros Pünkösöd, a nép pedig azt a szép virágot, azt a nagy stíliu biborsvöröset, mely szeretetének egész erejével tárja ki a kelyhét — elnevezte pünkösdi rózsának. Véletlenül történt ez? Mivelhogy ez a hatalmas virág éppen Pünkösöd tájt nyíladozik, vagy a magyar nép poétikus lelke megérezte a hasonlatot az ünnep és a rózsza között — nem tudom. De úgy kívánom elhinni, hogy ez az utóbbi az igazság és kedvem volna az pünkösdi rózsáról hatalmas erős vonásokkal megírni, amiért a megtisztelő pünkösdi jelzőt kapta.

Három kiváltképpen való nagy ünnepeink van: Karácsony, Husvét, Pünkösöd. Mindnek van virága, szépek, megfelelők az időnek, melyekbe az ünnep esik és rokonságot formálnak az ünneppel. Karácsonykor a krisztusi szeretet isteni gyengédséggel beszélt. Azt mondta: itt vagyok, köztetek vagyok, kívántam köztetek jönni, hogy szeressétek egymást, mint én szeretlek titeket. A Husvétnak megrendítő gyászában, a föltámadás dicsőségében pedig ugyanaz az isteni szeretet így nyilatkozott: szívemet nyitottam meg, véretem adtam értetek,

ugy szeretlek benneteket!... Szeressétek ti is egymást.

Most itt van ez a fönséges, ez a magasztos Pünkösöd: ugyanaz a krisztusi szeretet. Nem mint a téli hóvirág, nem mint a tavasznak feltámadása, rügyfakadása, hanem valami más: bátorság, erő, akarat és készség. Mintha szava nem is volna, csak — ereje. A szava — zugás; viharok a zugása. A megnyilatkozása pedig: tűz, láng, hatalom, cselekedet. Ha a Karácsony meg a Husvét az isteni szeretetnek himnusza, akkor a Pünkösöd ennek az isteni szeretetnek riadója...

Ne az ajkadon hordd azt a szeretetet, amelyre én tanítottalak, se csupán a szivedbe ne zárd, hanem főképpen *letteidben* hordd. Megható volt Tamásnak könyve, amikor eleven szeretete fölkiáltott: én Úram — tetszett a többi apostoloknak szeretete, mellyel körül imádták-ölelték Jézust föltámadása után — zárt ajtók mögött: de ennek az erős Pünkösödnek ünnepén a Szentlélek lángjaival így kiált Jézus: Nem ez a szeretet kell nekem csupán, nem az álmadozó, a mindennel megalkudó, a félnék szeretet kell nekem, nem! hanem az a szeretet, amely mint a tűz, ég; mint a láng, emészt! A *cselekedetekben* él, azért legyen piros, mint a vér,

dolgozó, lüktető, mint a szív. Alkut ne ismerjeren: ut, igazság és élet legyen. *Munkás* legyen, mint ahogy a mennyei Atya munkálkodik, mint ahogy Jézus munkálkodik. Ne legyen lanyja, hanem forró; tudjon lehajolni a jóra téző bűnös-höz és tudja magához emelni a Magdolnákat és szent Pétereket.

Többet legyen. A Pünkösödnek nem könyek kellene, zokogással sem elégszik meg, sőt a könyek és a zokogás elhintett magjai az erős, a hatalmas, a küzdeni bíró Pünkösödnek.

Oh te erős, te lángoló Pünkösöd, aki nem számítás, se nem tervezel, se körül nem tekintesz, hanem egyedül — cselekszel. Hogy anállítsunk be tégedet a mi világuunkba, amely tud szájkodni a szeretettel, dobálózni az akarattal! A karácsony fönséges rányájába puhá képet tudsz be-rajzolni; a Husvét világos igazságába tudsz szentségtörő kézzel kiterő vonásokat festeni... de ehhez a pünkösödhöz hogyan mersz hozzányulni, ahol szemben áll veled a hős Péter és a többiek, akiknek szeretete immár villám, cikáz, világít és sujt; országok oszlopát megrázó erő és hatalom.

Te mai világ, te! mit csinálsz ezzel a Pünkösöddel, te, akinek szeretete alkudozó és megalkuvó; aki tudsz vásárt csapni és

A Tóth András házassága.

— A „Fejérmegyei Napló” tárcája. —

A nap már alkonyodóban volt, még sem vesztette az erejét, vagy talán a levegő volt heves, mint a kemence tüzelés után, egészen pihegett a forróságtól és a növények bágyadoztak. Szokatlan volt az aratóknak nesze abban a némaságban, amelyben szokott lenni ember, állat egyaránt, mikor fűlesztő a meleg. Mert igen hangos volt az aratók nesze és a fiatalok nevetése úgy csöngött, mint az üvegharang. Nem hiába, mert az egy napi dolog vége felé járt, a gabona kévékben hevert a tarlókon és úgy nyújtózkodtak össze-vissza, mint a kővér dísznők valami óriási szállásban... Az aratók sztrebbentek, gyorsan és különös tempóban szedegették a lábukat, ahogy éles tarlóban szokás járni, ki gerebléte a kuszát, ki pedig huzta magával a nehéz kévéket a kepébe való rakásra.

A tarló közepén állott a Tóth András, mint az oszlop, aki arról nevezetes, hogy szörnyen megfontolva szokott mindent cselekedni. Kerülfordul a dolog körül, mielőtt belekapna; méri a dolgát; aztán meg-megáll, látszik rajt, hogy fontolgatja az ügyet: jó lesz-e így, jobb lenne e úgy? Ha pedig van mellette valaki, akkor azzal tartja a tanácsát, megbeszélve az apró részleteket... Szóval, mindennek igen nagy feneket kerit. Különben ötleles ember, vagy tudálékos forma, nyomósan esik ki a szó a száján, lassan, vontatva, mintha félne, ha jól egymásután következnék-e. Ilyen örök gondfőle ül az ábrázatján; mélyen néz, mindennek a fenekit keresi és a szemé pillantásai is súlyosak, vontatások...

Most is éppen elemében van, a tarló közepén áll, mint az oszlop; néz fölfebb-alább, mintha méreccsélne. Most érkezik oda valamelyik másik arató, nála jóval fiatalabb, vidám képű és igen fényes szemű ember aki akkor is mosolyog a fényes szemével, mikor maga sem tudja.

— Azt tom jó lesz így a helyzet! — mondja ennek az András. Kézével és a fejével is erősen mutogatva — a dereka mutasson napkeletnek, napnyugotnak: így fekjügyön a kepe.

— Hát ennek iszen nem kéek ekkora fej-törődelem, András! — veti könnyedén oda a másik — csak nem fordíthatjuk a kepet gyomrával északnak, hogy belekapaszkodjon a vihar; így fejtől is ölöget fölborzalja, ha disze van a tót szeleknél!

— No jól van no! — mondja sértődve az András — sohasem fölösleges a fontolgatás.

A másiknak nem volt ideje felelni; a fiatal-ság: marokszedők, kötözök halomszám hordták a kévéket; gyorsan a kepeléshez kellett látni. Az András nehezen hajolt, mintha csont volna a gyomrában és úgy illegte a kévéket, mintha minden időkre szóló hely: adna nekik. Fönn is akadtak rajt és mondogták neki évődve: de leörökíti iket András! Csak: hogy fundamentumot nem ad nekik... Mindezekkel azonban az András keveset törődik; tette-vette a dolgát és egy-egy kereszt befejezésével előrelépett, meg hátra és mustrálgatta, ha nem lesz-e görbe a kepe?

— Majd igen igenyes lesz! — tűzkölködtek vele újból; az András pedig bicegett a nehéz fejével, hogy egy helyes minden, ha módjával történik. Csakhogy mire tiz-tizenöt keresztet egymáshoz rágasztott az András, minden mustrálgatása mellett is görbe lett a kepe. És ahogy

visszalépett, hogy az egyenes vonalt mustrálgassa, a fiatal-ság már számított rá és dévajon kiállották feléje: igen igenyes András bácsi! akár az ellen macska!

— Mi a feránya! — felelt nekik, mintha minden rendben volna. Csak nem akartok velem nyulat lönyü!... azt tom, nem kéek puskacsünek lenni neki!

A fiatalabb, vidámképű arató pedig azt mondja, evvel is úgy van András, mint a házasságával annak idején. — Ahogy mondta, keskeny metszésü száját nyitva hagyta és csillogtak az egészséges fogai a bajusza alól. Így várta szavainak hatását. Csakhogy nem volt a szavainak semmi különös hatása, mint ahogy igen rendén valónak találta az András, hogy a kepeje, bármily egyenesre iparkodott is rakni, mégis, mire kész lett, szinte sarló alakura görbölt. Mert mindenféle dolgával így szok lenni, ő már bele van törődve. Annak idején a házasságával is így volt.

Most özvegy ember már, lehet egy événél több, hogy meghalt a felesége, akivel tiz évet töltött elégedett házasságban. Harmincát átélte talán, mikor házasodott és a házasságot fontolgatta attól kezdve, hogy a katonaságtól hazajött. Hol közel lépett hozzá, hol meg visszalépett tőle: olyanféleképpen tett, mint a keperakásnál. A helyzetet mustrálgatta. A helyzetet mustrálgatta. Advent előtt azt mondta: ténre nem veszek magam mellé evőt. Télien pedig huzvára halasztotta és mondogatja, hogy addig kipróbálja a leányt, akit ajánlottak neki. Ha tőrésre került, akkor a barnának okul vetette, hogy barna; a szökének, hogy szöke; a kicsinek, hogy alacsony, nem éri föl a dolgot; a nagyknak, hogy körszütülnéz a dolgon. Az volt a különös, hogy nem fáradtak ki a szerzők a leánynézésből; már betéve tudták a

Mai lapunk 6 oldal.

eladni a — magadét. Ki ad érte többet? Akinek a szeretete fondorkodó, sokszor hunyászkodó. Ereje hol a haszonban élesedik, hol a félelemben mállik émélygösen, édes és puhán lanyhatag.

Mit csinálsz te ezzel a Pünkösddel? Hogyan kapsz bele a megünneplésébe?

Oh szent Lélek Isten! Tanítsd meg ezt a mai világot, hogy méltó legyen hozzád, tanítsd meg!

A francia egyház válsága.

III.

A külső okokhoz belső okok is járulnak. Gyámoltalanság, tehetetlenség, ügyefogyottság és asszonyos nevelés okai a francia klérus improkutív önfeláldozásának. A papság jámbor és aszkétikusan képzett. A rokoko szalon abbéi a történelméi; a francia életben éppen hogy egykét hirdomója maradt ennek a gyászos nemzetsegnél.

Erkölcseiben szigorú, életében önmegtagadó. Szerlesítve halad az utcákon; breviáriumot, rózsafüzért mond omnibusz tetején, vasuton, esetleg még az utcán sietve is. Színházban, vendéglőben nem látni egyet sem. Az iskolákban szereti az apró fiukat és leányokat, mert kedvesek és ártatlanok. A kamaszodó ifjúság, a felnőt férfi nem illik bele programjába. Azokkal nem bír. Itt férfi kellene a gátra, aki győzi erályel, szemmel, tudással és szeretetreméltó közlegénységgel. Az pedig hiányzik belőle.

A klérus nevelése asszonyos, apácás. Férfias vonás alig van bennük. Szellemileg effeminált társaság. Egy német pap szarkasztikusan azt mondta róluk, hogy Franciaország harmadik nemét képezik: se him, se nőneműek. Érthetetlen konokossággal arra törekednek, hogy minden férhas jellegű kiküszöböljenek önmagukból és papnővendékeikből. Már maga a népszerű szentek listája mutatja, hogy csak a lágyaságot, szendéséget keresik. Ez a nőes vallásosság nyilatkozik meg áhitatgyakorlataikban is. Erzelgés, természetfölötti édelgés; épületes, de velő és vér nélküli való jámbor társalás; a rendkívüli kegyelmeknek ideges keresése képezi a francia papság aszkétikus képzésének repertoárját. És ebben az aszkétikus képzésben látják a papi élet velejét, elejét és végét, alapját, koronáját, szóval

mindent. „Heilige Zuckerbäckerei“ — mondta egy szellemes ember.

A „scientia inflata“ betű szerint értelmeztetik. A francia theologiai irodalom ugyan ellenkezőjét látszik bizonyítani: hiszen vannak nagy hitudósok és évről-évre jelentékeny művek jelennek meg. De tessék csak a Rue de Tournon és a S. Sulpice katolikus könyvkereskedőinek jegyzékét megtekinteni, miudjárt világos lesz előttünk, hogy a klérusnak még a theologiai irodalom sem kell, hanem csak az aszkézis. Szentek élete, legendák, elmélkedési könyvek stb. százezrevel kelnek el; a nagyszámu papság, szerzetesség, apácák és a hívő nőseleg többszörös kiadást biztosít mindeniknek, de komoly tudományos munkát csak intézeteknek, szemináriumoknak, szóval könyvtáraknak szállítanak. A világiaknak pedig egyik sem kell.

Érdekes az egyes papok könyvtárát is figyelemmel kísérni. Theologiai és aszkétikus irodalom kívül más munkát csak elvétve találunk. Klasszikát különbség nélkül kirekesztik. Innét van a francia klérusnak csak az olaszal vetekedő egyoldalúsága. Miatta tülekedhetik az irodalom és a tudomány, aláshatják a kinyilatkoztatást, neveltségessé tehetik a vallás tételeit, a klérus az égbe tekint — a biztos diadal tudatával: „non praevalent.“ A német, angol, sőt a magyar klérus is mindig adott szaktudósokat a profán tudományoknak is; a teológusai keresték az érintkezési pontokat a világi és egyházi tudomány határmezsgyéin: a francia klérus imádkozik és bizik. Az emberi tudás ugyanis fantom; a rendszerek változnak, csak a kinyilatkoztatás örök.

Ugyanez a magatartás a világiakkal, főként a férfakkal szemben. Aki szelid báránnyként nem simul papjához: excommunicatus vitandus. Természetesen nem elv és ünnepelesen kimondott szabály, de a gyakorlatban a papság — majdnem azt mondanám — fél az erősebb nemtől. Talán ösztönszerűleg érzi, hogy ilyen neveléssel és kézütséggel az első összejövetelénél le fogják verni. Míg a német, holland, angol, belga pap jó értelemben mindenkibe beleköt; vasuton, villamoson, omnibuszon, váróteremben, vendéglőben lefog mindenkit és néhány pillanat alatt észrevétlenül ügyességgel átviszi a társalgást a legkomolyabb témákra és tíz perc múlva már érvel, magyaráz, félvilágosít, hadakozik, vív, szellemeskedik, tréfál, kacagtat és meggyőz vagy legalább tisztelgetet szerez rendjének: a francia pap elbukik valamely félreeső sarokba, előveszi breviáriumát vagy lelki olvasmányát, saját lelkével törődik. Nincs szármasabb, gyámoltalanabb jelenet, mint a francia

papok javarészenek szereplése a nyilvános helyeken. Megjelenésükkel bocsánatot látszanak kérni létezésükért. Apácák biztosabb öntudattal és önértéssel járnak a világban, mint a klérus.

De ha saját körében van, akkor urnak érzi magát. Nem mondanám, hogy érzetét akarja hatalmát és a pástori botnak bot jellegű tudatosan előlérbe helyezi. De makacs meggyőződéssel védi, hogy a hívők a hallgató egyházat képezik, a klérus pedig oktat, vezet, parancsol. Szent Pál utasítását kibovítotték, non solum mulieres, sed omnes fideles in ecclesia taceant. A hívőnek nincs joga, csak kötelessége. Ez a vezető szellem benn van a latin fajok papságában; talán a bizanci császárok és a római imperátorok öröksége, de gyászos örökség. A germán fajok klérusa együtt dolgozik a világiakkal. Semmi más, mint segítő társ, aki alkalomadtán szeretettel figyelemzeti munkatésveit, hogy elterek az egyházi normától, a vezetés azonban átengedi a világiaknak. Iskolában, templomban neveli a népet és fölötté áll; egyesületekben és a közéletben mellette küzd, dolgozik. Így megbecsülük.

A francia klérus diktál, pedánsan figyelemzet, korigál, itél, elítél és — eljleszt. Azért nem sikerül semmi társadalmi akciója. A középkor még erősen benn van csontjukban és vérükben. Így templomaik is kiürülnek.

Rendkívül meglepetve olvastam az Alkotmányban dr. Gallovis párisi levelét, amelyben a vallásos élet intenzitását magasztalja. Nem tudom melyikünkét fogott el a káprázat, mert homlok egyenest ellenkezőt láttunk. Ó Párisi templomait zsufolva látta, én üresen, kétségbeesetten üresen. És velem együtt mások is, akik huzamosabban laktak Franciaországban és rendszeres megfigyelést végeztek. De nem beszélék általánosságban, hanem pozitív tényeket mondok el. Párisi tartózkodásaim rendszeres vasárnap programja, hogy reggeltől estig templomról-templomra járok és diagnosztizálok a francia hitéletet.

Tavaly a separatio-törvény elfogadása után a francia püspöki kar és klérus engesztelő ünnepezt tartott a párisi Montmartre-on levő Szent Sziv bazilikában. Az ünnepezt káprázatos volt, fény és pompa pazarlásig. De a kléruson és apácákon kívül nem tudunk kétszáz embert összeszámolni. Lenn a városban diadalittasan olvasták az újságokat a korszakot alkotó eseményről; fenn egy kis sereg kesergett a romlason és gyászos leveretésen. A Notre-Dame-ban vasárnap alig volt 50—60 ember jelen a nagymisén. Az egyetem temploma üresen tángott: csak miséző és ministráns volt benne, a Rue

föltételeket: bőbeszédű ne legyen a lány, de kummogó se legyen; nincs veszedelmesebb a a hallgató fehérsépnél, a sok beszéd közben pedig megáll az ember gyerekének a keze; szeplős se legyen a lány, no meg kis pénze is legyen és tolla, szobabellje. Ezek mellé még mindig tudott rakni az András próbó részleteket, míg nem egyszer jegyet váltott a megholt feleségével. És bizony az a szegény kis asszonyka kicsi volt, mint a mozsár: szinté csak akkor ment, ha odébb lökték. Farkó, színtelen volt a haja és a kora bőjtisztelek mindig kivertek orcájára a szeplőket. És nem is ezen csodálkoztak annyira az emberek, mint inkább azon, hogy az András, aki annyit fontolta, látolta a dolgot, úgy ugrott bele egyszeribe a házasságba, majdnem ajtóstól.

Föl is dobálták neki a választását; csak az volt a jó, hogy ki nem bírták venni a sodrából, ha ócsárolták a feleségét, akkor kész volt nála a válasz: mindenki magának veszi, akit elvesz. Ha csunyállottak, akkor azt vetette vissza: legalább nem kell félteni, hogy elszeretik. Csak-hogy mikor meghalt a felesége, akkor egyszeribe kinyíllott a szeme. Elsíratta, eltemette annak rendje módja szerint az asszonyt, de kicsinyenkint a régi legénykedése is visszatért: kezdte a házasság körüli fontolgatását és vissza-vissza sandított a multjára.

Eleinte félt és tartózkodva beszélt; nevet nem említtet; csak célozgatott; utóbb mindjobbban nekibátorodott és odáig jutott, hogy ifléleket rebesgetett: most majd jobban kinyítem a szemem! . . . nem úzám a keket zódnék! egyszer öleg volt egyből egy . . . És kezdődött a régi állapotja. Már a felesége huiott torján elő-

hozakodtak: ez volna jó, az volna jó! De az András legyintett a kezével, és igaz, akkor még keserűen vágott vissza: előbb az igazat el is kell ám felejtetni! És azóta nem is szüntek meg ostromolni az ajánlatokkal, az András pedig nem színt meg a fontolgatásokkal bibelődni. Emíltetem, hogy összevetéseket tett: hét szám! nem jutott eszébe a felesége, de ha valakit ajánlottak, akkor egyszerre előtte termett és nem másért, mint hogy az összehasonlítást tette és a legkülö-nösebb az volt, hogy ilyenféle hangok verődtek föl a belsejében: ez is olyanféle, mint a régi. És ismételtette: egyből öleg volt egy!

Az említett aratás után történt, hogy egyik vasárnap délután komája beállított hozzája (kis gyerekek születte az Andráséknak; aki éppen csak körszívizet ért, az után volt komája az a bizonyos), fontoskodva köszönt és fontoskodva kapott a beszédbe.

— Szépen jutott arató részed, komám! — mondta és nyomos pillantást vetett a tele zsákokra, melyek a kályha mellett álltak a szobában, a kuckóban. Az András-szerint a legbiztosabb helyen; ahol a gazdával együtt alszik a tele zsák.

— Hála Isten szépen jutott komám! — mondta az András.

— Má csak azt sajnálom, komám, hogy minden sokasága mellett is majd alig eszöl belőle jóízűet!

— Majd csak ad az Isten hozzá egészséget is, komám!

— Egészséget! . . . a barom se eszik jóízűet egymagában, komám, ha még annyi is az egészsége!

Az András neki vetette az állát a könyökének.

— Hát szen nincsen az egekbe írva, hogy egymagamba darálom le a torkomon! — mondta és mohón nézte a zsákokat.

— Csak ezt vártam, komám! A szived szándékát!

Ekkor aztán megindult a beszéd és hosszú részletekben előtalálta a koma, hogy mi uton és mi révén jutott hozzá a szerencséhez, hogy immár egész készen ajálhat a komának igen ajánlatos fehérsépet. Az András minden hegyről tö-víre való beszéd mellett is igen bizalmatlankodott és előszedte a fontolkodásait, úgy hogy a komának keményen bele kellett kapaszkodni a tü-relembe. Addig-addig, míg abban meg nem állapodtak, hogy rá vasárnap senkinek semmit sem szólna, valami neszszel olmennek oda a szomszéd faluba és megszemlélik azt a bizonyos fehérsépet. Ami meg is történt. Vasárnap iltözetességben utnak indultak gyalog; rengeteg sokat kellett hazudozni a szemközti jövőkének, hogy vetéseket nézni mennek . . . hogyan kel a repce, azt nézik meg . . . és így tovább. Szinte köesett le a szívükről, mikor a határt átlépték, mert igen nehezükre esett a hazudozás. A szomszéd falunak a tulsó végén rataláltak a bizonyos házra. Kis, zsuppos egyszerű házikó volt szép fehérre meszelve, mintha bucsura készülne. Must-rálgatták a házat és igen tetszős-volt nékik a tisztasága. A hogy beléptek a kis rácsos ajtón, zavarban voltak, mert két ajtó is szolgált a gádoria, minthogy a házikó két darabból volt összeragasztva: első és hátulsó házból. Valamikor az osztozkodáson vágták kétfelé. Azon sze-

Vaugirardon levő Institut Catholique templomában vagy fiz hívőt találtam. A Sanct. Eustache templom, amely Páris fővásárcsarnoka mellett áll és a mi várakozásunk szerint tavaszi asszonyokkal és cselédekkel lenne tele, néhány tucat ajtatoskodóval éri be még vasárnap is. A Notre Dame de Loretto templomában vasárnap délután kilenc — mond — kilenc nőnek prédikált a plebános. A Madelaineben tolong a hívő sereg — ha esküvő vagy temetés van, tehát látványosság. Különben is a Madelaine és S. Suplice még a leglátogatottabb templomok, mert a legkatholikusabb negyedekben állnak. Egyébként a francia templomok vasárnapi látogatottsága alig mulja felül a miénk hétköznapi frekvenciáját. Aazonfelül ne feledjük, hogy Páris Franciaország legkatholikusabb városa. Még győzősebb a jelenség Rouen, Amiens, Dieppe, Reims, Epernay, Nancy, Troyes-ben. Vidéken a nép mind fenyegetőbb állást foglal a klérus ellen. A szocializmus neveltségű, páriává teszi a naiv lelkiéletű papságot. A Bretagne és Pyreneék lakossága szívósan ragaszkodik még egyházához és papságához, de egyebütt melőzi, lenézi, sőt megveti.

UJDONSÁGOK.

Időjelzés: változékony, hűvös, sok helyütt csapadék.

Virágfakadás.

(*) Május derekán, Pünkösd hajnalán állunk. Tüzes nyelvek oszlását, erős szél zugását, égből jövő fehér galamb szárnya-csattogását, az isteni Lélek ujjáteremtő erejének áradását várjuk. Madárdalos májusnak, Mária havának, lilomos leánylelkek bájos tavaszának illata száll felénk.

Piros Pünkösd másodnapján az apácák virágos kertjében új virágok nyílnak, Máriának új leányai lesznek. A Mária-kongregáció futóhomokot kötő akácáráján új virágfűzér leng bájosan, kedvesen, vigasztalón.

Mert nagyon ránk fér ez a vigasztalás!

Bármerre menjünk, lábunk sárba lép. Iszapos, piszkos áradat hömpölyög zuga s hordja felszínén a szemetet. Utánhazakban a művészet csillogó, hazug köntösebe öltözve, sajátban irodalomban felvilágosodást, műveltséget hirdetve felemelt fővel jár és szedi áldozatait fiatal lelkek sorából a bűn. Venus vulgívaga kibomlott hajjal, szenvedély tüzeben égő szemekkel, reszkető rint két hidast és két nyulokat is talált az udvaron. Csak úgy lsten neki módon az első ajtón befordultak. Hangos szóval kiáltott a koma: Van-e valaki idehaza? ellaphatnánk a házat!... Pici öreg asszonyka jött elejbük a zajra, aki előtt igen tiszta kék kötény volt és suhogott, mikor aszótt kezét végig húzta rajta. Ennek az öreg asszonykának az özvegy lánya volt az, aki miatt ide léptek az atyfiak.

A koma egész bátran, biztos hangon mondta el a célt, ami miatt jöttek, hogy hallották, hogy választós malacok volnának eladók... „Lennyi volnának — felelt az asszonyka fáradt, pihegő hangon... és tessékelt a venni szándékozókát. A szobácska sötétes volt, nem csodá, ha az atyfiak árgus szemekkel kutatták minden sarokát, hol találnak rá a fiatal özvegyre. De nem volt seholy; beszélgetés közben megértették, hogy a faluban van, majd haza jön nem-soká, könyörgés után térhetett be valahová; annál inkább jó lesz bevárni, mert a malacok az övék és nélkülük nem lehet alku. Lesték tehát az atyfiak az ablakot, azt, ami az utcára nyílik és a másikat, az ennél is kisebbet, aki a gádorra szolgál, honnan egyenesen a hidasokra látni. Az öreg asszonyka kinegett-köhögött és halálkodott, hogy de soká jön a lánya; azonban tartotta őket szóval.

Ezenközben látja ám az András, hogy valami fehérnép sajtárral a hidashoz megy: piros-képi gömbölyű asszonyka, akinek köténye gondosan félre van hajtva, ahogy a sajtárt nagához szoritja.

Andrásnak olyan lett a nézése, mint a ki-lőtt nyíl, amely talál, mikor meglátta.

ajakkal áll a piacon s mond szabadon, nyíltan olyan dolgokat, mitről csak a sir szélén álló római császárság annaleseinek fakó lapjain olvassuk s melyek hallatára felve rúdzólnak meg Babylon fűszerillattól terhés berkeinek bokrai.

Prédaságra jut az erény, melynek említése legfeljebb számközlő mosolyt fakaszt, hitvány árucikk lesz a legdrágább kincs és megtört: szivek sárkál hullott legszebb virág után.

Ezer sebből vérző hazánk zokog gyermeki nagy romlásán, korá hervadásán, gyászos pusztulásán s felsín az ének:

„Oh légy oltalom...”

Aggódo édesanyák könnyes szemmel néznek gyermekeik sötét jövőjébe, fehérlelkű leányok, mint pihegő keblű kis madár keresnek biztos búvóhelyet a legszentebb Asszony, a leggondosabb Édesanya, a hatalmas Szűz oltalmazó palástja alatt.

Szent falak árnyában, az oltárszekrény előtt fiatal leányserg terdel; ajkuk szent fogadásra nyílik s igérik, hogy jók lesznek, tiszták lesznek, napsgaras szép-lelkek, Mária leányai, követői lesznek — örökre.

Ártatlan szívükből óhajtas fakad, sóhajtas száll a magyarok Nagyasszonyának csillagos trónusa felé:

„Égből kiesni, bűnben elveszni
Ne hagyj Mária!”

Égi jó Anyátok édesen biztató mosolygását látom, a pünkösdű fehér galamb ezüstös szárnyának csattogását hallom.

Lilomos leányok! Jó helyen vagytok, jó uton jártok! Ne féljete!

A székesfehérvári Ferenc József nőnevelő-intézet Mária kongregációja május hó 20-án azaz pünkösd hétfőn d. u. 4 órakor a szemináriumi templomban fűveléti ünnepélyt tart, a következő sorrendben:

1. *Templomi ünnepély.* 1. *Jöjjetek el Szentlélek.* 2. *Szt. beszéd.* 3. *Evenszentelés.* 4. *A fölveendő igérete és hitvallása.* 5. *Felvétele.* Végzi Dr. *Prohászka Ottokár* megyéspüspök. 6. *Te Deum.*

Utána közvetlenül: II. *Fűveléti ünnepély a Ferenc József nőnevelő intézet dísztermében:* 1. *Ünnepi nyilatvány.* Leutnantól. Zongorán négy kézre előadják: Kováts Irén és Horváth Elvira. 2. *A boldogságos szűz Mária tisztelése.* Előadják: Pfalz Janka, Márdeghy Margit, Répásy Ilona, Bem Mária, Édes Irén és Szabó Erzsébet. 3. *Felavatásra.* Szentlélek Ferencől. Szavaija: Sándor Gabriella. 4. *Szent ima zeng.* Enéklük 2 szövege a Mária gyermekek. 5. *Vágyak.* Lévy Mihálytól. Mondja: Ambach Irma. 6. *Esti zene.* Schubertől. Cimbalmos

— Ki az a fehérnép nénevesszony? — kérdezte éhesen András.

— A sógorasszony leánya, a hátulsó özvegy az egész házunk!... Látom, a hizójuknak ad moslékot!...

Andrásnak még nagyobb villant a szeme, mert helyesen pördült el az asszony az ő körül és mindenről megfeledkezve sugta a komájának: akárki lsten teremese, de ez lesz a feleségem!

A koma még hűledezni sem ért rá, fölke-rekedett az András és kiment — megnézni a malacokat.

Nem tudni, mit beszélhettek, de az özvegy igen zavarodott volt és többször mondogatta: Oh lstenem! De róstemem! a kötényem is milyen piszkos, ni!... És simogatta a kötényt, a hizó pedig veszett módon böstörgött, hogy még mindig nem öntik eleje a moslékot. Olyanokat rázott az ólajtón, majdnem feldöntötte az egész mindenséget.

Az életben olyanformán van, hogy egyetlen fertály óra eldönti sokszor az egész életre való sort. Annak az öreg asszonykának a lánya ha fertály órával előbb haza jön, másképp lesz minden. De így az András, aki hónapszám jó-üzien tud megrágni minden aprólékos körülményeket, most is úgy tett, mint szokott. Alkalmas pillanatban eldobta az okoskodásait és neki-rontott a szándéka kelles közepének.

Mert az alku ott nyomban az ónál megtörtént, persze, nem a választós malacokra. És ezenközben úgy megfeledkeztek a hizóról, hogy majd összedöntötte a hidast.

Domonkos István.

játssza: Sáfár Vilma. 7. *Májusban.* Torday Gyulától. Szavaija: Závodnik Sarolta. 8. *Egy hűngök.* Neldytlől. Zongorán előadja: Rákos Erzsébet. 9. *Hozzád fohászokodunk.* Enéklük 2 szövege a Mária gyermekek. 10. *Hogyan tisztelék őseink a boldogságos szűzét?* Irta és fölolvassa: Kölb Emília. 11. *Magyar ábránd.* Cimbalmos játssza: Kováts Vilma. 12. *Regina coeli.* Melodráma. Várady Antal-tól. Zenejét: Czobor Károly szerezte. Szavaija: Pángl Anna. Zongorán kíséri: Szabó Ilona. Enéklük 4 szövege: Sáfár Vilma, Tekál Irma, Kölb Mária, Rákos Erzsébet, Németh Ilona, Pángl Teréz, Horváth Elvira és Láber Gizella.

A kisebb kongregációk bemutatóndó növény-dékei: *Adamecz Erzsébet, Bem Mária, Czajlik Alojzia, Csaldy Mária, Répásy Ilona, Sándor Ella, Szabady Anna, Szabó Erzsébet, Tóth Róza.*

A nagyobb kongregáció felöltői: *Deák Ilona, Illés Julia, Kováts Irén, Schleichner Ágnes, Sauer Konstancia*

— **A hadsereg köréből.** *Jurisztovszky* Miklós őrnagy hadbíró — amint halljuk — Ő Felsége a szolgálat érdekében Székesfehérvárról Kolozsvárra helyezte át, helyébe Kolozsvárról *Morvay Béla* hadbíró őrnagy jön. Ezt a hírt nemcsak meglepetéssel, de a legösszintébb és legigazabb sajnálattal hallják mindazok, a kiknek *Jurisztovszky* őrnagyot megismerni alkalmuk volt. Egyike volt azoknak a legértékesebb embereknek, a kiket mindenki nemcsak tisztelt, hanem előkelő társadalmi műveltsége, lekötőlező, disztinyvált uri modora miatt mindenki meg is szeretett. Nagyra-becsülte őt a tisztikar, mert benne a bírák-mintaképet tisztelte s szerette a polgári társadalom, a melyben mint Székesfehérvár szülötte, a legszimpatikusabb emberek helyét töltötte be.

A mint halljuk legközelebb távozik városunkból *Artnér Sándor* honvéd főhadnagy is, a ki a hadseregnek szintén legnépszerűbb tagjai közé tartozott. *Artnér Sándor* — a hír szerint — *Lugosra* költözik s *Tóth Béla* honvédszádos, a ki *Lugosra* helyeztetett, városunkban marad. Az egyik veszteséget pótolja így másik, mert *Tóth Béla* százados kiltatásba helyezett távozásra a legösszintébb fájdalmat keltette ismerősei között.

— **A városházáról.** A napokban Széchenyi Viktor gróf főispán elnökelete alatt több városi bizottsági tag értekezletet tartott a legközelebbi közgyűlésen, illetőleg a városházán történendő ügyekről. Mivel az ott történt megállapodásokat a közgyűlés tagjai is valószínűleg elfogadják; érdekesnek tartjuk azoknak leközlését. A gyűlés ügyeit az értekezlet szerint úgy kell megoldani, hogy a gyűfagyár, valamint a bádoggjátégyár ügye már a legközelebbi közgyűlésen szövegre kerüljön. A közgyűlés adja meg a kért méltányos szükségleteket, a pótdadó- és vámmertességet, illetőleg a játégyárnál a szükséges kő és homokszükséglet fejében a közgyűlés szavazzon meg 8200 koronát. A Heinrich-féle textil-áru gyár ügye a június 6-án tarandó rendkívüli közgyűlés tárgya lenne. Annál már a közgyűlés megszoritán az ólajok teljesítését s a kért 35 százalék helyett legfeljebb 20—25% hozzájárulásba menne bele.

Erdekes a megürit tanácsosi állásra vonatkozó megállapodás. Keresztes Ignác közigazgatási tanácsos állását nem-töltötte be, mivel a tanácsosoknak amugy is kevés a dolguk. Hanem Keresztes tanácsosnak a katonai ügyekben való teendőit *Tóth István főjegyzőre* bízák; a városi bíró teendőit pedig *Polczer Péter gazdasági tanácsossal* végeztetik. Mivel azonban *Tóth István* főjegyző átvette *Lipcsy Lajos* aljegyző teendőinek egy részét; ezeknek a jegyzői teendőknek az elvégzését elvették tőle és azokat ismét *Lipcsy Lajos* kapná meg, a ki az árvászekől visszahelyezték a jegyző hivatalhoz. Az árvászeki ünlőki állás teendőinek elvégzésére pedig dr. *Kövesy István* pótlónlőket hívnák be.

— **A Székesfehérvári Polgári Dalkör** zászlószentelése alkalmával, a hó 20-án, Pünkösd-hétfőjén d. u. 5 órakor; a Belv. Kath. Kőr kerthelyiségében (kellemetlen idő esetén a Szent István,

teremben) nagy hangversenyt rendez, amely alkalommal az összes helybeli dalárdák közreműködnek. A hangverseny műsora: 1. Rákóczi-nyitány. Kéler Bélától. Előadja a D. V. zenekar, karmester: Rónay Sándor. 2. Himnusz. Összkar. Eneklők: a Székesfehérvári Polgári Dalkör, a D. V. Dalárda, a Felsővárosi Kath. Kör — Ketskés Elek karnagy vezetésével. 3. Népdal-egyveleg, Borsaitól. Eneklők az Ev. Ref. Dalkör. Karnagy: Veszfal Lajos. 4. Isten hozzád. Rieger Györgytől. Eneklők a Polgári Dalkör. Karnagy: Ketskés Elek. 5. Erezned kell. (Angol dal), Borsaitól. Előadja a D. V. zenekar. Karmester: Rónay Sándor. 6. Nem nézek én, minek néznék. Huber Károlytól. Eneklők a D. V. Dalárda. Karnagy: Tomm Béla. 7. Aurora keringő. Linka Kamillától. Előadja a D. V. zenekar. Karmester: Rónay Sándor. 8. Magyar dalegyveleg, Lónyay Ernőtől. Eneklők a Felsővárosi Kath. Kör Dalárdája. Karnagy: Kammerl József, 9. Népdal-egyveleg. Dr. Angyal Armandtól. Eneklők a Polgári Dalkör. Karnagy: Ketskés Elek. 10. Mézes hetek, Borsaitól. Előadja a D. V. zenekar. Karmester: Rónay Sándor. 11. Uj kurucnóták, Lányi Ernőtől. Eneklők a D. V. Dalárda. Karnagy: Tomm Béla. 12. Takarodó. Kéler Bélától. Előadja a D. V. zenekar. Karmester: Rónay Sándor. 13. Szózat. Összkar. Eneklők: a Polgári Dalkör, a D. V. Dalárda, a Felsővárosi Kath. Kör Dalárdája és az Ev. Ref. Dalkör. Karnagy: Ketskés Elek. 14. Rákóczi-induló. Előadja a D. V. zenekar. Karmester: Rónay Sándor.

Részt vesznek még az ünnepségen: az Ó-Ludai Protestáns Dalegyület testületileg, a Stephaneum Dalegyület és a Tatatóvárosi Olvasó-Egyesület Dalköre pedig küldöttségileg képviselteti magát.

Hölgyek díja a kerületi ifjúsági tornaversenyben. Tudvalevőleg a székesfehérvári hölgyek tüzték ki a f. hó 20-án Székesfehérvárot tartandó ifjúsági kerületi tornaversenyben első győztes iskolának jutalmadíját egy ezüst tornamentát ajándékával. Ez ezüst trombitára a fardhatlan úri nők 374 kor. 50 fillért gyűjtöttek és perig: Balassa Sándorné 30 kor., Bierbauer Viktorné 30 kor. 50 f., Eisenbart Károlyné 44 kor., Gebhard Bódogné 19 kor., Holly Gézané 40 kor., Mészöly Józsefné 31 kor., Nagy Dezsóné 30 kor., Schlamadinger Jenőné 22 kor., Szüts Gedeonné 31 kor., Turján Józsefné 20 kor., Vértess Józsefné 47 kor., Vigyázó Imréné 30 kor., összesen 374 kor. 50 fill. A tornaverseny rendező bizottsága az ifjúság nevében mely köszönetét fejezi ki a nemes lelkű úri nőknek fáradságukért.

Nyugalomba. Wildenauer János a székesfehérvári takarékpénztári főkönyvelője, a ki több mint két évtizeden keresztül kiváló lelkiismeretességgel teljesítette nehéz tisztát, — a mint halljuk — megrongált egészségére való tekintettel beadta nyugdíjaztatása iránti kérvényét.

Az orsz. lövészverseny ma vette kezdetét a katonai lövőtérren. Az érkezett vendégeket Széchenyi Viktor gróf főlövészmeister üdvözölte, mire Szemere Miklós az Orsz. Lövészegylet elnöke válaszolt. Az első lövő a főlövészmeister Széchenyi gróf volt. ki mindjárt az első lövésre 4-es lőtt. Szombaton és vasárnap este 8 óraker a vendégek tisztelére társas vacsora lesz a Polgári Lövőtérben. A versenyt hétfőn délután 4 óraker zárják be, s azután a díjakat kiosztják. Verseny után nagy szabású táncmulatság lesz. A kellemetlen időjárás miatt az érdeklődés persze kisebb, mint várni lehetett.

A tornaverseny. A f. hó 28-án városunkban tartandó kerületi tornaverseny iránt óriási az érdeklődés. A közönséget mindenestre érdekelné fogja, hogy az ifjúság elhelyezése sít. hogyan fog történni. Az elhelyezés a következő lesz.

A **mentelep** húzában szállásoltatnak el: 1) Csurgói áll. tanítóképző. 2) Felsőlövi ág. ev. fogimnázium. 3) Felsőlövi ág. ev. tanítóképző. 4) Modori áll. tanítóképző. 5) Nagykanizsai kath. főgimn. Összesen: 165 tanuló, 16 tanár. — A **főzélskola épületében** szállásoltatnak el: 1) Győri áll. főreál. 2) Pécsi áll. főreál. 3) Soproni áll. főreál. Összesen: 98 tanuló, 8 tanár. — A **fogimnázium épületében** szállásoltatnak el: 1) Keszthelyi kath. főgimn. 2) Pécsi kath. főgimn. 3) Trencsényi kath. főgimn. 4) Veszprémi kath. főgimn. Összesen: 149 tanuló, 12 tanár. — A

selyem-utcai elemi népiskolában szállásoltatnak el: 1) Csurgói ev. ref. főgimn. 2) Soproni ág. ev. tanítóképző. Összesen: 67 tanuló, 6 tanár. — A **kereskedelmi iskolában** szállásoltatnak el: Győri felső kereskedelmi iskola: 41 tanuló, 3 tanár. — **Belvárosi népiskolában:** Érsekújvári kath. főgimn. 31 tanuló, 3 tanár. — **Alaghy-féle óvodában:** Kaposvári áll. főgimn. 26 tanuló, 3 tanár. — A **református iskolában:** Pápai ev. ref. főgimn. 52 tanuló, 5 tanár. — **Rákóczi-utcai elemi iskola:** Soproni ág. ev. főgimn. 47 tanuló 4, tanár. — **Oreg-utcai elemi iskola:** Szekszárdi áll. főgimn. 27 tanuló, 3 tanár. — **Erzedéves iskola:** Szombathelyi kath. főgimn. 64 tanuló, 4 tanár. — **Mantz-féle óvoda:** Zalaegerszegi áll. főgimn. 30 tanuló, 3 tanár. — Az elszállásolás kaszárnyaszerű; minden tanuló kap egy tiszta szalmazsákból, szalmavánkosból és két takaróból álló ágylat, a tanárok vaságyat kapnak. Az ágylat a honvédkerületi parancsnokság kölcsönözte a rendező bizottságnak.

Az étkezést illetően a következő intézkedések történtek:

A **Magyar Királyban** étkeznek: 1. Keszthelyi kath. főgimn. 2. Veszprémi kath. főgimn. 3. Szekszárdi áll. főgimn. 4. Szombathelyi kath. főgimn. Összesen: 154 tanuló 13 tanár. — A **Fekete Sasban** étkeznek: 1. Győri áll. főreál. 2. Pécsi áll. főreál. 3. Soproni áll. főreál. 4. Pécsi kath. főgimn. Összesen: 149 tanuló, 11 tanár. — A **Lövöldében** étkeznek: 1. Nagykanizsai kath. főgimn. 2. Felsőlövi ág. ev. főgimn. 3. Felsőlövi ág. ev. tanítóképző. Összesen: 96 tanuló, 10 tanár. — A **Mentelep kintinjában** étkeznek: 1. Csurgói áll. tanítóképző. 2. Modori áll. tanítóképző. Összesen: 70 tanuló, 6 tanár. — **Obermayer vendéglőjében** (Lakatos utca) étkeznek: 1. Trencsényi kath. főgimn. 2. Érsekújvári kath. főgimn. Összesen: 56 tanuló, 5 tanár. — A **Károlyi vendéglőben** étkeznek: Csurgói ev. ref. főgimn. 35 tanuló, 3 tanár. — **Nagy Lajos vendéglőjében** étkeznek: Soproni ág. ev. tanítóképző. 32 tanuló, 3 tanár. — **Emheciné vendéglőjében** étkeznek: Győri felső kereskedelmi iskola 41 tanuló, 3 tanár. — **Latskovits vendéglőjében** étkeznek: 1. Kaposvári áll. főgimn. 2. Pápai ev. ref. főgimn. Összesen 78 tanuló, 8 tanár. — **Varga vendéglőjében** étkeznek: 1. Soproni ág. ev. főgimn. 2. Zalaegerszegi áll. főgimn. Összesen: 77 tanuló, 7 tanár. — Az étkezés helye lehetőleg közel van a szálláshoz. Minden tanuló reggelért (kávé, 2 káfi) 32 f. ebédért (leves, főzelék, sült húsfellett, tészta, 2 kenyér) 108 f., vacsoráért (húsétel) 60 fillért fizet.

Gyermekünneplés. A kerületi tornaünneplés ifjúságát a helybeli iskolákban fogják elhelyezni. Mivel az iskolákat előbb rendbe kell hozni, pénteken és szombaton az iskolákban szünet lesz. A tanítók ezt az alkalmat arra használják fel, hogy a gyermekeket kirándulásra viszik. A nagyobbik rész Bodajkra megy, a Rákóczi-utcai iskola gyermekei pedig a Balatonra zónáznak. Képzeltető a gyermekcsereg végtelen öröme a kik 90 fillérért a magyar tengert egy napon át élvezni fogják.

A Szent György kórház ügyei — amint látszik — végre nyugodt mederbe térnek. Hiánnyok vannak ugyan még, de csekélyebb jelentőségűek, amelyek könnyen orvosolhatók; másrészt pedig onnan származtak, hogy a miniszter költségek fedezésére az ápolási díjak felemelését egyáltalán nem akarja engedélyezni s a beszerzési előirányzatokat következetesen visszautasítja. Persze pénz nélkül nehéz valamit beszerezni. A kórházi bizottság azonban újra elhatározta, hogy a föltétlenül szükséges berendezéseket — ruhákat az örültek lakosztályainak légfűtését — eszközölni fogja.

A gondnok-ügy szintén megoldást nyert a menyiben az alispán **Kirisits József** vármegyei irnokot megbizta a gondnokai teendőikkel, **Orbán Imrét** pedig Kirisits helyére imokká nevezte ki. Kirisits József rendszerező, józan, bekecses, szóval minden tekintetben kifogástalan jellemű egyén, akinek működése csak javára válik az intézetnek s végre valahára megérjük azt, hogy vármegyénk ezen nagyfontosságú intézménye, amelyet mindenkinél a legnagyobb szeretettel kell felkarolni, nem kerül minduntalan a világ szájára holmi apró semmiségek miatt.

Szigethy Andor, színházunk legrokonszenvesebb tagja, aki iránt a közönség minden alkalommal kimutatta szeretetét — amint tudvalevő — súlyos betegségbe esett, amelyből hosszú kúrák után csak a napokban épült föl. Természetes, hogy az ilyen betegség nemcsak az egészséget viseli meg, hanem egyéb jövedelmekre is sorvasztólag hat. Szigethy jóakarói úgy akarják, hogy 26 án vasárnap színpadhozak Herczeg Ferenc kitűnő színművét, a **Dolovai nábob leányát**, Szigethy a Bilitzky kadetot játszásán benne s a tiszta jövedelem egészen az ő javára folya be. A közönség figyelmét előre is felhívjuk a készülő szórakozásra.

A hetedik gyógszertár. Glázer József móri gyógyszerész kérvényt adott be a városhoz, egy hetedik felállítandó gyógszertárra. A közgyűlés egyhangulag elutasította Glázer kérvényét. A gyógszertár azonban — úgy látszik — mégis csak meglesz. Amint ugyanis értesülünk, **Baththyány Lajos** gróf kieszközölte Glázer kérelmének teljesülését. Miért? Hogyan? Baththyány gróf a budajki képviselő, sógora Andrassy Gyula gróf belügyminiszternek, Glázer József pedig Baththyánnak a főkortesze. No lám! Aztán ne irigyelek valaki a mi szerencsénkért. A balatonvidéki vasutért majd térdig jártuk el a lábunkat, hogy idejőjjön. A miniszterek ránk se hederített. A gyógszertár ellen egyhangulag tiltakoztunk s mégis meglesz! Nohát így csak megyünk már valamire, mikor a miniszterek ennyire támogatnak bennünket! Mit is mondott Göre Gábor? . . .

Kirándulás. Ma délelőtt fél 10 óraker a budapesti I. ker. Tanítóképző intézet II. osztályos növendékei **Farkas Sándor** és **Kvint József** tanárok vezetésével városunkba érkeztek. Megtekintik a város nevezetességeit, az esti vonattal visszautaznak Budapestre. Kedvező idő esetén Velencére szándékoztak rándolni. — Ugyancsak ma rándultak Fehérvárra az óbudai állami főgimnázium tanulói is.

A székhérvári kerékpár egyesület a napokban tartott tisztújító közgyűlése, mely alkalommal az alanti tisztikar lett megválasztva. Junius 2-án az egyesület nagy társas kirándulást rendez a csokai várhoz. Vendégeket szívesen látnak. Indulás 2.án d. u. 8 óraker az egyesületi helyiségből (Othton kávéház). A budapesti Condor kerékpár egyesület 19-én tartja Budapest-Zirci versenyt (Indulás Budapestről reggel 5 óraker 1/8—8 óraker mennek keresztül városunkon. Ezen versenyre ezidég 80 nevezés történt. A tisztújítás eredménye: Elnök: Dr. Riffer Géza. T. b. elnök: Kunos Gyula. Alélnök: Fekete Géza. T. b. Alélnök: Vörösmarty Mihály. Titkár: Falvay Ferenc. Jegyző: Stankovits Aladár. Pénztárnok: Lencsés Ferenc. Háznagy: Fekete Géza. Egyesületi orvos: Dr. Riffer Géza. Ellenőrök: Varga Ferenc, Marschal Nándor. Számvizsgálók: Lipp Rezső, Jurteinz Ferenc. I. kapitány Kümmel Jenő, II. kapitány Sütő Sándor. Szeretáros: Bory Pál. Választmány: Kálóczy Gyula, Kováts Imre, Májor Lajos, Nyári József, Rákos Ferenc, Schmidt Ferenc, Szabó Aladár, Varga István.

Nem mese Kardos (Izrael) Jakabról. Ez az ur egyik nagynevű szociáldemokrata vezér vala hajdanában, majd pedig mint a budapesti „Világosság” nak, a jakabok nyomdájának igazgatója töltötte élete folyamát. De most jön csak a java. Az igazgató ur sikkasztott, mondó: *sikkasztott; no és aztán?* aztán megszökött. És most a csahos, piszkos Népszava *hallgat.* S miért? Mert nincs semmi baj. A pénz megtérül, a szegény munkás nép megtérül pártadó alakjában. Hát ezért nincsen semmi baj!

Tüzérek lögyakorlatai. Folyó évi május hó 15-től szeptember hó végéig a Hajmáskér és Óskü községek között éltérülő tüzérségi lötéren a cs. és kir. tüzér útegek naponta lögyakorlatokat tartanak, mely idő alatt a lötéren való tartózkodás életveszélyes. Miért is figyelmeztetjük a közönséget, hogy saját érdekében ezen idő alatt a megjelölt területen ne tartózkodjék, az ott talált ágyulodékeket ne érintse, sem a lövedékarabokat, a célokat és ahhoz tartozó berendezéseket meg ne rongálja, mivel ezen körülmény büntetendő cselekményt képez.

Iskolásfiúk kirándulása. A tóvárosi, zámoly-utcai, öreg-utcai és belvárosi elemi iskola tanulói mintegy 250-en 22-én, szerdán Bodajkon át, hol megtekintik a kálváriát és a gyógyfürdőt, a Gajavölgybe rándulnak. Itt társasjátékokat és egyéb multságok árán szereznek maguknak egy kellemesen eltöltött napot.

A Székesfehérvári DV. műsely Dalegyesület f. hó 9-én tartott választmányi ülésén elhatározta, hogy az 1908. évben Székesfehérváron tartandó Dunántúli Dalosverseny keretében megünnepli egy diszközgyűlés keretében fennállásának 15 éves évfordulóját. Továbbá ez év őszén előadja a Dalegyesület Jókai „Arany ember” című színművét, melyre az előkészületek már megtették, hogy a siker minél nagyobb legyen.

Huskimérés eltiltása. A városi tanács határozatát, mely a sertésus kimérőknek a sertésus szakszerű feldolgozását eltiltotta, a kimérők megfélembtezték. A keresk. miniszter ez ügyben ma írt le a városi tanácshoz, s e leiratában a kimérőknek nemcsak a sertésus szakszerű feldolgozását, de a sertésölést is megtiltja, hivatkozva a törvényi rendelkezésre, mely a szakszerű feldolgozást csak a kellő iparképzettséggel bíró henteseknek engedélyezi.

Előmunkálati engedély. Müller László mérnöknek a Veresacsca és Csákvár közt építendő helyiérdektől vasútra az előmunkálati engedélyt a kereskedelemügyi miniszter megadta.

Egy munkás-család szerencséje. Régi igazság, hogy a hol legnagyobb a szükség, legközelebb a segítség. Különös hálával emlegeti ezt az igazmondást az a szerény munkás család, mely a szerencsés sors jóvoltából a fenyegető szükségben tisztas vagonhoz jutott. A szorgalmas derék család fő önhibáján kívül munkáját, kenyérkeresetét veszítve, hiába kopogtatott új munka, új foglalkozás után, mindenütt zárt ajtókra talált a munka híján. A szerény otthonba már-már a fenyegető nyomor költözött, midőn a szerencse egy sugara ismét boldogságot varázsolt a kétségbeesett családi körbe. A derék munkás ugyanis a jobb napokban megtakarított fillérekkel osztályorsósjeget vásárolt és ujjongó örömmé változott kétségbeesése, midőn a napokban a *Gaedicke A. budapesti bankház*, melynek a szerencsés sorsjegyet vásárolta, arról értesítette, hogy a 60.000 koronás főnyereményt nyerte meg. A Gaedicke bankház, melynek a szerencse állandó kísérője, nyolc nyolcadban adta el a sorsjegyet és a munkás családon kívül még számos szerény sorsu kis embernek teremtett jólétet.

Egy 3 szobás uri lakás kiadó augusztus 1-sőre Deák Ferenc-utca 20. sz. a.

Felsült sztrájkolók. Említettük már, hogy Iszkaszentgyörgyön 130 kőmíves sztrájkba állott. Persze szociáldemokrata-tempó szerint a legtöbb sztrájk semmiségből ered. Így volt ez az iszkaszentgyörgyivel is. Pappenheim gróf ugyanis, kinek kastélyán dolgoztak a kőmívesek, úgy kívánta, hogy egyik nagyszájú síheder álljon ki a munkából. Lett erre hadd el hadd. Az elvtársak összedugták a fejüket s azonnal nyélbe ütötték a sztrájkot. A gróf hajthatatlan maradt s az elvtársak egyideig makacszkodtak. Végre, midőn már elment a kedvük a koplalástól, beadták a derekukat s mindannyian munkába álltak. Most már vígan foly a munka, a nagyszájú ifiúr pedig, ki sztrájkra csavarta az elvtársak fejét, miután számára az építők közt hely nem volt, a nagy világnak látott.

Jégszekerények és mosógépek Márkus Simon özvegye és fia cégnél Jókai-utca 16.

A Duna habjaiból. A Rácalmáshoz tartozó Kulcspusztán e hó 10-án Kovács Lajos makadit molnár a Duna habjaiból egy felcsúslásnak induló hullát fogott ki. Amint az orvosi vizsgálat megállapította, a halál öngyilkossági szándékból történt, a hullón semmiféle külső erőszak jelei nem mutatkoztak. A holt ember kiletét nem sikerült megállapítani, ruhája után itélve munkás embernek látszik.

Rendőri hírek. Kis István, többször büntetett bérkocsis gazdáját felmondás nélkül hagyta el. Zavaros Aladár r. alkaptány 4 napi elzárással és 15 kor. pénzbüntetéssel sújtotta. — Schwarcingner Ferenc és Kocsikos János bérko-

a legjobb CIPŐCRÉM

ST. FERNOLENDT, Wien

cs. és kir. udvari szállító.

Mindenütt kapható!

csisok az állomáson bótrányt kelve összeveszték, Schwarcingner 16, Kocsikos 4 korona pénzbüntetést kapott. — Horváth Róza bótrányos részegsége miatt 3 napi kötért ül. — Müller Károlyné, hentes engedély nélkül sertésusht mért ki. 10 kor pénzbüntetést kapott.

SZIGETI fényképészeti és festészeti műintézet: Sz.-Fehérvár, Kossuth-utca 9. Budapest, IV. Kristóffyér 6.

Nagyítások bármely kis kép után életnagyságu olaj-, aquarell- vagy pastel-kivitelben.

Minden csütörtökön, pénteken, szombat és vasárnapokon személyesen eszközölm a felvételeket. — Kitűnő tisztelettel Szigeti.

Anyakönyvi statisztika.

1907. évi május hó 11-től május hó 18-ig.

Születés. Született: 15 törvényes fiú, 9 leány, 2 törvénytelen fiú, 0 leány; ezekből halvaszületett törvényes fiú 0, leány 0, törvénytelen fiú 0, leány 0. Összesen 20.

Halálozás. Elhalt: 14 fiú, 4 nő; ezekből 7 éven aluli törvényes fiú 4, leány 2, törvénytelen fiú 0, leány 0, 7 éven felüli fiú 10, nő 2. Összesen 18.

E szerint a születés a halálozást 8-cel múlja felül.

Elhaltak: Stiller József r. k. asztalos, 67 éves, József-utca 4. — Alapi Mária, r. k. 21 éves, Olaj-utca 50. — Fehér Nándor, r. k. kereskedő-segéd, 32 éves, Gyümölcs-utca 33. — Oszovszky Gyula, r. k. aggintezeti gondozott, 64 éves, Rákóczi-utca 14. — Nisházi József, r. k. magánzó, 86 éves, Csapó-utca 17. — Nyári Ferenc, r. k. kazinkovács a Jéli vasuti műhelyben, 35 éves, Deák Ferenc-utca 11. — Fésits Pál, gör. kel. n. apsz. 15 éves, Tobak-utca 19. — Vagner Ferenc, r. k. kishirtokos, 72 éves, Csutorn-utca 23. — Gazdag Erzsébet, r. k. 4 hónapos, Szömörce-utca 6. — Dobozkai Béla, r. k. könyvkötő-segéd, 17 éves, Kigyó-köz 1. — Szakál János r. k. koreszmáros, 44 éves, Öreg-utca 39. — Német Hajdu Ignác, r. k. 3 hónapos, Keskenéti-utca 11. — Liszi József, r. k. 13 hónapos, Kossuth-utca 4. — Özv. Pálfi Jánosné, Molnár Zsuzsanna, ág. ev. 66 éves, Sárca-utca 25. — Sallér Margit, r. k. fél órási, Olaj-utca 69. — Kohlmann János, r. k. 4 hónapos, Felsőkirálysor 21. — Pintér János, r. k. 5 hónapos, Felsőkirálysor 15. — Nagy Ferenc, r. k. 48-as honvéd, 83 éves, Széchenyi-utca 128.

2135/ki 907.

Pályázati hirdetmény.

Az etyeki-körjegyzőségben lemondás folytán megüresedett segédjegyzői állásra pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, a kik ezen előleges havi részletekben fizetendő 1000 korona fizetéssel és 40 korona lakbérrel, kiküldetések esetén pedig a szabályrendeletileg megállapított díjakkal javadalmazott állásra pályázni óhajtanak, — hogy a törvényileg előírt képesítésüket és erkölcsi viseletüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket hozzám-f. évi május hó 31-ig adják be.

A választást f. évi június hó 3-án d. e. 9 órákor Etyek községházán fogom megtartani.

Vál, 1907. május 14-én.

Tarafás főszolgabíró.

Báró Kozmitza — (ezelőtt — Mattoni-féle) budai **Király-keserűvize** az Erzsébet-Sásfürdő főfürőrása. enyhe hashajtó.

Goddam! Végre egy gyorsan és biztosan ható tyukszemszer **Cook & Johnsons** amerikai szabadalmazott **tyukszem-gyűrűi** 1 darab 20 fillér, 6 drb. 1 K. Postán 20 f. portó. Kapható a birodalom minden gyógyszerüzarában, valamint orvosság- és drogériákban stb.

ALAPITTATOTT 1872-İK ÉVBEN ALAPITTATOTT 1872-İK ÉVBEN

FŐHERCEGI KAMARAI SZALLITO **KOVÁTS GYÖRGY** KOCSIGYÁRTÓ SZÉKESFEHÉRVÁR, FAZEKAS-UTCA 4-İK SZÁM.

Raktárt tartok mindennemű új és javított kocsikból. Javítások gyorsan, pontosan és jutányosan készülnek. Mintakönyv és költségvetés ingyen!

KÖCSIFÉNYEZŐ és NYERGES

üzletemet a n. é. közönség b. figyelmébe ajánlom.

Raktárt tartok mindennemű ruganyos hintókból és különböző üzleti kocsikból. **Javításokat** a leggyorsabban és jutányos árban készítek.

Hirtling Pál kocsigyártó,

Székesfehérvár, Tolnai-utca 16.

Hirdetések

jutányos áron felvétetnek a kiadóhivatalban, Szt.-István-tér I.

A

szőlő **peronoszporája** ellen

védkezéshöz általában elismert legjobb és ma egyuttal legolcsóbb anyag a

DR. ASCHENBRANDT-féle

Bordói-por.

Ára Bpsten:

50 kilogrammos zsákokban á kilogramm **82 fillér**, 10 és 5 kilogrammos zsákokban **86 fillér**, valamint 2 kilogrammos dobozokban á klg. **87 fillér**. xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Használata olcsó és biztos, előállítás gyors, a levélhez a legjobban tapad, a permetezőt sohasem dugítja.

A bordói-por ezenkívül kitűnő eredménnyel használható a **burgonyavész** ellen, **gyümölcsfák** permetezésére és **baromfiólak** fertőtlenítésére.

Megrendeléseket elfogad, díjtalanul ismertető füzetet küld a

„Magyar Mezőgazdák Szövetkezete”
Budapest V., Alkotmány-utca 31. sz.

A por kapható és megrendelhető:

Karl József és fiánál Székesfehérvár,
Szigethy Testvéreknél Székesfehérvár.

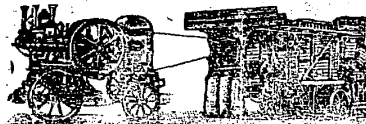
EGYEDÜL JÉTEZŐ ÚJDONSÁG!

SZANTALAN ELSŐ DIJJAL ÉS DISZOKLEVELLEL KITÜNTETVE!!!

PÉCSI S. mótortelepe

Budapest, VI., Gyár-utca 26.

Ajánlja egy cséplőgép, mint malomüzemre legegyszerűbb benzinlokomobiljait és szivógőzmotorait, melyek bármikor VI. Gyár-utca 26. üzemben láthatók.

Teljes jótálás
kitűnő cséplésért.

Ezen motorok egyenletes járásaik és bámulatos egyszerű szerkezetük folytán bármely legjáratlanabb ember által is azonnal könnyen kezelhetők.

Ugyszintén itt beszerezhetők bármily gazdasági gépek úgy mint: vetőgépek, járgányos cséplőgépek, szecska és répavágók, darálók stb.

ÁRJEGYZÉK INGYEN! PONTOS KISZOLGÁLÁS!
OLCSÓ ÁRAK RÉSZLETFIZETÉSRE!

A ki eddig eredménytelenül játszott az osztálysorsjátékon

A ki még egyáltalán nem kísérelte meg abban szerencsését

A ki tényleg főnyereményhez akar jutni

A ki pontos és előzékeny kiszolgálásban akar részesülni, az forduljon biza-

lomteljesen a legnagyobb szerencsegyűjtődéhez

GAEDICKE bankházához.

Az I. osztály huzása már május hó 23. és 25-én.

Ezen huzásokhoz ajánlunk:

Egész	Fél	Negyed	Nyolcad sorsjegyet
12.-	6.-	3.-	150 koronaert.

A pénz beküldéséhez szükséges postai befizetési lapok ingyen és bérmentve.

GAEDICKE

bankház

BUDAPEST, IV., Kossuth-Lajos-utca 11.